

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 13ης Φεβρουαρίου 2007*

Στην υπόθεση T-256/04,

Mundipharma AG, με έδρα τη Βασιλεία (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον F. Nielsen, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον B. Müller και στη συνέχεια από τον G. Schneider,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Altana Pharma AG, με έδρα την Κωνσταντία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Becker, δικηγόρο,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Απριλίου 2004 (υπόθεση R 1004/2002-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Mundipharma AG και της Altana Pharma AG,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και I. Pelikánová, δικαστές, γραμματέας: K. Andoná, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Ιουνίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Νοεμβρίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Νοεμβρίου 2004,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 24ης Ιανουαρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 7 Οκτωβρίου 1998 η παρεμβαίνουσα ζήτησε από το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) την καταχώριση του λεκτικού σημείου RESPICUR (στο εξής: σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση) ως κοινοτικού σήματος, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 5 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην περιγραφή «θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς».
- 3 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 45/1999 της 7ης Ιουνίου 1999.
- 4 Την 1η Σεπτεμβρίου 1999 η προσφεύγουσα, επικαλούμενη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, άσκησε ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος. Η ανακοπή στηρίχθηκε στο γερμανικό λεκτικό σήμα υπ'

αριθ. 1155003 RESPICORT, το οποίο κατατέθηκε στις 21 Αυγούστου 1989 και καταχωρίστηκε την 1η Μαρτίου 1990 για τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 5 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας και αντιστοιχούν στην περιγραφή «φαρμακευτικά προϊόντα και προϊόντα υγιεινής· έμπλαστρα» (στο εξής: προγενέστερο σήμα).

- 5 Με απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή. Έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ήταν δικαιούχος του προγενέστερου σήματος ούτε ότι το χρησιμοποιούσε. Επιπλέον, διαπίστωσε ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος.
- 6 Στις 12 Δεκεμβρίου 2002 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 7 Με απόφαση της 19ης Απριλίου 2004 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου, απέρριψε όμως την ανακοπή στο σύνολό της.
- 8 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών δεν έπρεπε να απορρίψει την ανακοπή λόγω μη αποδείξεως της ιδιότητας του δικαιούχου του προγενέστερου σήματος. Ακολούθως, έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τη χρήση του προγενέστερου σήματος, καθόσον καθίσταται αναγκαίο, και ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη μόνον η χρήση για τις «δοσιμετρικές συσκευές εισπνοής που περιέχουν κορτικοειδή και χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή», η οποία δεν αμφισβητήθηκε από την παρεμβαίνουσα. Όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα οικεία προϊόντα είναι πανομοιότυπα και ότι υφίσταται ορισμένου βαθμού ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, η οποία όμως αντισταθμίζεται από έντονες διαφορές. Έκρινε ότι το κοινό το οποίο αφορούν το προγενέστερο σήμα και το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συμπίπτει μόνον όσον αφορά επαγγελματίες, οι οποίοι αποτελούν, ως εκ τούτου, το ενδιαφερόμενο, εν προκειμένω, κοινό. Λαμβανομένων υπόψη των διαπιστωθεισών διαφορών, το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 9 Στις 10 Νοεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο ζήτησε από τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις. Οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Η παρεμβαίνουσα τάσσεται υπέρ των αιτημάτων του ΓΕΕΑ.

Επί του παραδεκτού

- 13 Με τα υπομνήματά τους, τόσο η προσφεύγουσα όσο και η παρεμβαίνουσα παραπέμπουν ρητώς στα έγγραφα που κατέθεσαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής ενώπιον του ΓΕΕΑ. Η παρεμβαίνουσα αναφέρθηκε επίσης στην αιτιολογία των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών.
- 14 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, βάσει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει συνοπτική παράθεση των προβαλλόμενων λόγων. Κατά τη νομολογία, η παράθεση αυτή πρέπει να είναι επαρκώς σαφής και ακριβής, ώστε να μπορεί ο καθού να προετοιμάζει την άμυνά του και το Πρωτοδικείο να κρίνει την προσφυγή, ενδεχομένως, χωρίς να χρειάζεται πρόσθετες πληροφορίες. Το Πρωτοδικείο έκρινε, εξάλλου, ότι, μολοντί το κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να θεμελιωθεί και να συμπληρωθεί, όσον αφορά συγκεκριμένα σημεία, από αναφορές σε αποσπάσματα συνημμένων σ' αυτό εγγράφων, η γενική αναφορά σε άλλα έγγραφα, έστω και συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων στο δικόγραφο της προσφυγής και δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει τους διαδίκους αναζητώντας τα κρίσιμα στοιχεία στα παραρτήματα (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Νοεμβρίου 1993, T-56/92, Koelman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1267, σκέψεις 21 και 23, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 2002, T-231/99, Joynson κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2085, σκέψη 154, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η νομολογία αυτή μπορεί να εφαρμοστεί και στο υπόμνημα αντικρούσεως του αντιδίκου κατά τη διαδικασία ανακοπής ενώπιον του τμήματος προσφυγών και παρεμβαίνοντος ενώπιον του Πρωτοδικείου, δυνάμει του άρθρου 46 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στον τομέα της βιομηχανικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/02, AVEX/ΓΕΕΑ — Ahlers (a), Συλλογή 2004, σ. II-2907, σκέψη 11].
- 15 Το δικόγραφο της προσφυγής και το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, στο μέτρο που παραπέμπουν στα υπομνήματα που κατέθεσαν ενώπιον του ΓΕΕΑ η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα, καθώς και στις αποφάσεις που εξέδωσε το

ΓΕΕΑ στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, είναι απαράδεκτα, καθόσον η αναφορά που περιέχουν δεν συνδέεται με τους λόγους ακυρώσεως και τα επιχειρήματα που εκτέθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής και το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, αντιστοίχως.

Επί της ουσίας

- 16 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την εκ μέρους του τμήματος προσφυγών παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, στο μέτρο που το τμήμα αυτό διαπίστωσε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος. Η προσφεύγουσα στηρίζεται, κατ' ουσίαν, σε πέντε στοιχεία, ήτοι στον περιορισμό των προϊόντων που λαμβάνονται υπόψη για το προγενέστερο σήμα, στον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού, στην ομοιότητα μεταξύ των σημείων, στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος και στο γεγονός ότι το Deutsches Patent- und Markenamt (γερμανικό Γραφείο ευρεσιτεχνιών και σημάτων) διαπίστωσε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των ίδιων σημείων.

Επί του περιορισμού των προϊόντων που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα και επί της ομοιότητας των προϊόντων

Προσβαλλόμενη απόφαση

- 17 Με τη σκέψη 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, όσον αφορά την αίτηση που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα βάσει του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στη Γερμανία. Το τμήμα

προσφυγών διαπίστωσε, συνεπώς, ότι, για την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, μόνον τα προϊόντα για τα οποία η παρεμβαίνουσα δεν ζήτησε την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεώς τους, ήτοι για τα «φαρμακευτικά προϊόντα και προϊόντα υγιεινής· έμπλαστρα», μπορούσαν να θεωρηθούν ως καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι δεν αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Ωστόσο, φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών περιόρισε καταχρηστικώς την οικονομική ελευθερία της, κρίνοντας ότι το προγενέστερο σήμα μπορούσε να ληφθεί υπόψη μόνο στο μέτρο που κάλυπτε τις «δοσιμετρικές συσκευές εισπνοής που περιέχουν κορτικοειδή και χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή». Πράγματι, η εκτίμηση αυτή περιορίζει την προστασία του προγενέστερου σήματος στα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ουσιαστικής διαθέσεως στο εμπόριο. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, η γερμανική νομολογία αναγνώρισε ότι η προστασία δεν έπρεπε να περιοριστεί στα προϊόντα που χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή.
- 19 Συναφώς, κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείχθηκε όσον αφορά τα «θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς». Συγκεκριμένα, κατά την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2005, T-126/03, Reckitt Benckiser (España) κατά ΓΕΕΑ — Aladin (ALADIN) (Συλλογή 2005, σ. II-2861, σκέψεις 45 και 46), αυτά τα προϊόντα αποτελούν χωριστή υποκατηγορία της γενικής κατηγορίας των «φαρμακευτικών προϊόντων».
- 20 Το ΓΕΕΑ συμμερίζεται την άποψη της προσφεύγουσας, επισημαίνοντας ότι, σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση ALADIN, είναι απαραίτητος ο καθορισμός υποκατηγοριών με γνώμονα τις θεραπευτικές ενδείξεις του οικείου προϊόντος. Συναφώς, κατά το ΓΕΕΑ, τα «θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς» αποτελούν προσηκούς υποκατηγορία.

- 21 Η παρεμβαίνουσα επισημαίνει ότι, στο μέτρο που η προσφεύγουσα έχει πάντα τη δυνατότητα να διαθέσει στο εμπόριο εντός της Γερμανίας νέα προϊόντα με το προγενέστερο σήμα, δεν τίθεται ζήτημα περιορισμού της οικονομικής ελευθερίας της. Όσον αφορά την εφαρμογή, εν προκειμένω, της προαναφερθείσας απόφασεως ALADIN, η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι προσήκουσα υποκατηγορία είναι εκείνη των «γλυκοκορτικοειδών».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 22 Κατά το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94:

«2. [Κατόπιν αιτήσεως] του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρήθηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρημένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρήθηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρημένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', υπό τον όρο ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα.»

- 23 Κατά τη νομολογία, από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι, αν ένα σήμα έχει καταχωριστεί για μια κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών αρκετά ευρεία ώστε να διακρίνονται εντός αυτής διάφορες αυτόνομες υποκατηγορίες, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για μέρος αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών συνεπάγεται προστασία, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, μόνο για την ή τις υποκατηγορίες στις οποίες ανήκουν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες πράγματι χρησιμοποιήθηκε το σήμα. Αντιθέτως, αν ένα σήμα έχει καταχωριστεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που ορίζονται κατά τρόπο τόσο σαφή και συγκεκριμένο ώστε δεν είναι δυνατό να υπάρξουν σημαντικές υποδιαίρεσεις εντός της οικείας κατηγορίας, στην περίπτωση αυτή, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες καλύπτει κατ' ανάγκη όλη αυτή την κατηγορία στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής (προαναφερθείσα απόφαση ALADIN, σκέψη 45).
- 24 Συγκεκριμένα, μολονότι η μερική χρήση έχει την έννοια ότι τα σήματα που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για ορισμένη κατηγορία προϊόντων εξακολουθούν να είναι διαθέσιμα, δεν πρέπει ωστόσο να έχει ως αποτέλεσμα να στερείται ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος οποιασδήποτε προστασίας για προϊόντα που, χωρίς να είναι εντελώς πανομοιότυπα με τα προϊόντα των οποίων αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση, δεν διαφέρουν ουσιωδώς από εκείνα και εμπίπτουν στην ίδια ομάδα η οποία μόνον αυθαίρετα θα μπορούσε να διαιρεθεί διαφορετικά. Επιβάλλεται, συναφώς, η παρατήρηση ότι είναι στην πράξη αδύνατο για τον δικαιούχο του σήματος να αποδείξει τη χρήση του για όλες τις πιθανές παραλλαγές των προϊόντων τα οποία αφορά η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η έννοια «μέρος προϊόντων ή υπηρεσιών» δεν μπορεί να περιλάβει όλες τις εμπορικές εκφάνσεις ανάλογων προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά μόνον προϊόντα ή υπηρεσίες επαρκώς διαφοροποιημένα, ώστε να αποτελούν συνεκτικές κατηγορίες ή υποκατηγορίες (προαναφερθείσα απόφαση ALADIN, σκέψη 46).
- 25 Πρέπει να επισημανθεί ότι, μολονότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για ορισμένα προϊόντα, ωστόσο η παρεμβαίνουσα δεν ζήτησε απόδειξη της χρήσεως αυτής για τις «δοσιμετρικές συσκευές εισπνοής που περιέχουν κορτικοειδή και χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή». Όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών με το σημείο 25 της προσβαλλομένης απόφασως, στο μέτρο που, βάσει του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, η απόδειξη της χρήσεως του σήματος που αφορά η ανακοπή πρέπει να πραγματοποιείται μόνον κατόπιν αιτήσεως του καταθέτη, σ' αυτόν

απόκειται να καθορίσει την έκταση του αιτήματός του περί αποδείξεως της χρήσεως. Συνεπώς, στο μέτρο που το αίτημα της παρεμβαίνουσας περί αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως αφορούσε μόνον τις «δοσιμετρικές συσκευές εισπνοής που περιέχουν κορτικοειδή και χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή», παρέλκει η εξακρίβωση του κατά πόσον το προγενέστερο σήμα αποτέλεσε αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως στη Γερμανία όσον αφορά τα τελευταία αυτά προϊόντα.

- 26 Ακολούθως, υπενθυμίζεται ότι το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε για «φαρμακευτικά προϊόντα και προϊόντα υγιεινής· έμπλαστρα». Αυτή η κατηγορία προϊόντων είναι αρκούντως ευρεία ώστε να μπορεί να χωριστεί σε σειρά υποκατηγοριών δυνάμενων να εξετασθούν αυτονόμως. Συνεπώς, το να γίνει δεκτό ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για τις «δοσιμετρικές συσκευές εισπνοής που περιέχουν κορτικοειδή και χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή» εξασφαλίζει προστασία μόνο στην υποκατηγορία στην οποία εμπίπτουν τα τελευταία αυτά προϊόντα.
- 27 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα έπρεπε να ληφθεί υπόψη μόνο στο μέτρο που αφορούσε τα προϊόντα των οποίων η ουσιαστική χρήση δεν είχε αμφισβητηθεί. Ως εκ τούτου, καθόρισε μια υποκατηγορία για τα προϊόντα αυτά, ήτοι τις «δοσιμετρικές συσκευές εισπνοής που περιέχουν κορτικοειδή και χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή».
- 28 Ο ορισμός αυτός απάδει προς το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, όπως ερμηνεύθηκε υπό το πρίσμα της προαναφερθείσας αποφάσεως ALADIN, και εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα δυνάμει του άρθρου 43, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.
- 29 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στο μέτρο που ο καταναλωτής αναζητεί καταρχήν ένα προϊόν ή μια υπηρεσία δυνάμενη να ανταποκριθεί στις ειδικές ανάγκες του, ο σκοπός ή ο προορισμός του εν λόγω προϊόντος ή της εν λόγω υπηρεσίας έχει ουσιώδη χαρακτήρα για την επιλογή του. Συνεπώς, το κριτήριο του σκοπού ή του προορισμού, στο μέτρο που λαμβάνεται υπόψη από τους καταναλωτές πριν από κάθε χρήση, είναι πρωταρχικό για τον καθορισμό υποκατηγορίας προϊόντων ή υπηρεσιών.

- 30 Ο σκοπός και ο προορισμός ενός θεραπευτικού προϊόντος αποδίδονται με τη θεραπευτική ένδειξή του. Ο ορισμός που δέχθηκε το τμήμα προσφυγών δεν στηρίζεται στο κριτήριο αυτό, στο μέτρο που δεν αναφέρει ότι τα οικεία προϊόντα προορίζονται για την αντιμετώπιση προβλημάτων υγείας και δεν διευκρινίζει τη φύση των προβλημάτων αυτών.
- 31 Περαιτέρω, τα κριτήρια που επέλεξε το τμήμα προσφυγών, ήτοι η φαρμακευτική μορφή, η δραστική ουσία και η υποχρεωτική συνταγή ιατρού, είναι εν γένει ακατάλληλα για τον καθορισμό υποκατηγορίας προϊόντων κατά την έννοια της προαναφερθείσας αποφάσεως ALADIN, στο μέτρο που η εφαρμογή τους δεν λαμβάνει υπόψη τα προαναφερθέντα κριτήρια του σκοπού και του προορισμού των προϊόντων. Πράγματι, μια συγκεκριμένη πάθηση μπορεί συχνά να θεραπευθεί με περισσότερα του ενός φάρμακα με διαφορετική φαρμακευτική μορφή και διαφορετικές δραστικές ουσίες, ορισμένα από τα οποία διατίθενται ελεύθερα στο εμπόριο, ενώ για άλλα απαιτείται ιατρική συνταγή.
- 32 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών, παραλείποντας να λάβει υπόψη τον σκοπό και τον προορισμό των οικείων προϊόντων, καθόρισε αυθαίρετα μια υποκατηγορία προϊόντων.
- 33 Για τους προαναφερθέντες στις σκέψεις 29 και 30 λόγους, η υποκατηγορία στην οποία υπάγονται τα προϊόντα των οποίων δεν αμφισβητήθηκε η ουσιαστική χρήση πρέπει να καθορισθεί βάσει του κριτηρίου της θεραπευτικής ενδείξεως.
- 34 Η υποκατηγορία που προτείνει η παρεμβαίνουσα, ήτοι των «γλυκοκορτικοειδών», δεν μπορεί να τύχει αποδοχής. Συγκεκριμένα, ο ορισμός αυτός στηρίζεται στο κριτήριο της δραστικής ουσίας. Όπως προαναφέρθηκε με τη σκέψη 31, το κριτήριο αυτό δεν είναι, αφ' εαυτού, κατάλληλο για τον καθορισμό υποκατηγοριών θεραπευτικών προϊόντων.

- 35 Αντιθέτως, ο ορισμός που προτείνει η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ, ήτοι τα «θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς», είναι ορθός, στο μέτρο που, αφενός, στηρίζεται στη θεραπευτική ένδειξη των οικείων προϊόντων και, αφετέρου, καθιστά δυνατό τον καθορισμό μιας υποκατηγορίας αρκούντως συγκεκριμένης κατά την έννοια της προαναφερθείσας αποφάσεως ALADIN.
- 36 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι το προγενέστερο σήμα πρέπει να θεωρηθεί καταχωρισθέν, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, όσον αφορά τα «θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς».
- 37 Περαιτέρω, πρέπει να τονιστεί ότι η διαπίστωση αυτή δεν επηρεάζει το περιλαμβανόμενο στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως και μη αμφισβητούμενο από τους διαδίκους συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα δύο αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι όμοια.
- 38 Εντούτοις, η προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που διευκρινίζει ότι η προστασία του προγενέστερου σήματος αφορά μόνον τις «δοσιμετρικές συσκευές εισπνοής που περιέχουν κορτικοειδή και χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή» πάσχει πλημμέλεια της οποίας πρέπει να εξετασθεί ο αντίκτυπος στην εκ μέρους του τμήματος προσφυγών εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

Επί του ενδιαφερομένου κοινού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς, τα οποία, κατά την άποψή της, αφορούν τα δύο αντιπαρατιθέμενα σήματα,

περιλαμβάνουν, αφενός, προϊόντα διατιθέμενα ελεύθερα στο εμπόριο και, αφετέρου, προϊόντα χορηγούμενα με ιατρική συνταγή. Συνεπώς, το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από επαγγελματίες του ιατρικού κλάδου καθώς και από τους τελικούς καταναλωτές, ήτοι τους ασθενείς.

- 40 Το ΓΕΕΑ συμμαρτίζεται καταρχήν την άποψη της προσφεύγουσας, διευκρινίζοντας, αφενός, ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι Γερμανοί καταναλωτές και, αφετέρου, ότι οι τελικοί καταναλωτές, οι οποίοι είναι ασθενείς προσβεβλημένοι από σοβαρή ασθένεια του αναπνευστικού συστήματος, θα επιδείξουν μεσαίου έως υψηλού βαθμού προσοχή.
- 41 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι όλα τα γλυκοκορτικοειδή χορηγούνται με ιατρική συνταγή, το κοινό το οποίο αφορά το προγενέστερο σήμα αποτελείται από επαγγελματίες του ιατρικού κλάδου. Συνεπώς, το ίδιο αυτό επαγγελματικό κοινό αποτελεί το ενδιαφερόμενο, εν προκειμένω, κοινό. Η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, οι ασθενείς επιδεικνύουν ιδιαίτερος υψηλό βαθμό προσοχής κατά την επιλογή θεραπευτικών προϊόντων προοριζόμενων για σοβαρές παθήσεις όπως οι επίμαχες εν προκειμένω.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 42 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος καταναλωτής της οικείας κατηγορίας προϊόντων, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψεις 25 και 26).

- 43 Ακολούθως, πρώτον, πρέπει να γίνει δεκτή η επισήμανση του ΓΕΕΑ ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από Γερμανούς καταναλωτές, δεδομένου ότι το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε στη Γερμανία.
- 44 Δεύτερον, δεν αμφισβητείται, εν προκειμένω, ότι το κοινό το οποίο αφορούν τα προϊόντα που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήτοι τα θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς, αποτελείται, αφενός, από ασθενείς ως τελικούς καταναλωτές και, αφετέρου, από επαγγελματίες του ιατρικού κλάδου.
- 45 Όσον αφορά τα φερόμενα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα, από τα υπομνήματα των διαδικών καθώς και από τις απαντήσεις τους στις τεθείσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ερωτήσεις προκύπτει ότι ορισμένα από τα θεραπευτικά προϊόντα για τις αναπνευστικές οδούς χορηγούνται αποκλειστικώς με ιατρική συνταγή, ενώ άλλα διατίθενται ελεύθερα στο εμπόριο. Εφόσον ορισμένα από τα προϊόντα αυτά μπορούν να αγοραστούν από τους ασθενείς χωρίς ιατρική συνταγή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το κοινό το οποίο αφορούν περιλαμβάνει, πέραν των επαγγελματιών του ιατρικού κλάδου, τους τελικούς καταναλωτές.
- 46 Τρίτον, πρέπει να γίνει δεκτή η παρατήρηση της παρεμβαίνουσας ότι, δεδομένου ότι πολλές ασθένειες των αναπνευστικών οδών αποτελούν σοβαρές παθήσεις, οι προσβληθέντες ασθενείς είναι συνήθως καλά πληροφορημένοι και ιδιαίτερω προσεκτικοί και ενημερωμένοι, όταν πρόκειται για την επιλογή του κατάλληλου για αυτούς φαρμάκου.
- 47 Επομένως, διαπιστώνεται ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται, αφενός, από Γερμανούς επαγγελματίες του ιατρικού κλάδου και, αφετέρου, από Γερμανούς ασθενείς που έχουν προσβληθεί από ασθένειες των αναπνευστικών οδών, λαμβανομένου υπόψη ότι οι ασθενείς αυτοί επιδεικνύουν κατά κανόνα ανώτερο του μέσου όρου βαθμό προσοχής.

Επί της ομοιότητας των σημείων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 48 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι όροι «respicort» και «respicur» παρουσιάζουν πολύ υψηλό βαθμό ομοιότητας διότι κταλαμβάνουν ίδια έκταση και επτά από τα γράμματά τους είναι όμοια και στην ίδια σειρά. Από ηχητικής απόψεως, η διαφορά μεταξύ των φωνηέντων «ο» και «υ» είναι ελάχιστη και η προσθήκη του συμφώνου «t» στο τέλος του «respicort» είναι ανεπαίσθητη. Πράγματι, τα δύο φωνήεντα προφέρονται χωρίς καθαρό ήχο και, επομένως, παράγουν παρόμοιο αποτέλεσμα. Επιπλέον, στα γερμανικά, το τελικό «t» του όρου «respicort» δεν προφέρεται συνήθως ή προφέρεται ελάχιστα, λαμβανομένου υπόψη ότι τα τελικά γράμματα είναι συχνά «άηχα». Συνεπώς, το τελικό «t» είναι ανεπαίσθητο, κατά μείζονα λόγο διότι ο όρος «respicort» δεν αποτελεί γερμανική λέξη, αλλά είναι τεχνητός, οπότε είναι πολύ πιθανό να μην προφέρεται το τελικό «t». Από εννοιολογικής απόψεως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές δεν πρόκειται να χωρίσουν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα σε δύο μέρη, ήτοι, αφενός, στο «respi» και, αφετέρου, στο «cur» ή «cort». Προσθέτει δε ότι, εν πάση περιπτώσει, οι ενδιαφερόμενοι τελικοί καταναλωτές δεν θα είναι σε θέση να αντιληφθούν τη σημασία των στοιχείων αυτών.
- 49 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι τα οικεία σήματα εμφανίζουν ελάχιστη μεταξύ τους ομοιότητα. Αναφέρει, συναφώς, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το στοιχείο «respi» ως περιγραφικό στοιχείο και, ως εκ τούτου, δεν θα το εκλάβει ως ένδειξη εμπορικής προελεύσεως. Συνεπώς, το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να θεμελιώσει ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων. Το στοιχείο «cort» εκλαμβάνεται από το επαγγελματικό κοινό και από μέρος των τελικών καταναλωτών ως αναφορά στα κορτικοειδή. Ομοίως, το στοιχείο «cur» εκλαμβάνεται από τις ίδιες ομάδες του κοινού ως παραπομπή στις λέξεις «cure» ή «guérir».
- 50 Το ΓΕΕΑ επισημαίνει, ακολούθως, ότι τα διαφορετικά φωνήεντα «ο» και «υ» και η παρουσία του τελικού γράμματος «t» στο προγενέστερο σήμα δημιουργούν διαφορές αντιληπτές από οπτικής απόψεως. Από ηχητικής απόψεως, το σήμα του

οποίου ζητείται η καταχώριση καταλήγει σε μακρύ και βαρύ ήχο λόγω του συνδυασμού των γραμμάτων «u» και «r». Το τελικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος χαρακτηρίζεται, αντιθέτως, από το ηχηρό γράμμα «t», το οποίο προφέρεται από το γερμανικό κοινό. Από εννοιολογικής απόψεως, η διαφορά μεταξύ των τελικών στοιχείων των δύο σημείων είναι ικανή να εξουδετερώσει τις ενδεχόμενες οπτικές και ηχητικές ομοιότητες.

- 51 Η παρεμβαίνουσα συμφωνεί καταρχήν με το ΓΕΕΑ. Προσθέτει ότι, όσον αφορά το στοιχείο «respi», το οποίο παραπέμπει στη λέξη «respiratoire», πρέπει να ληφθεί υπόψη η επιτακτική ανάγκη διαθεσιμότητάς του.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 52 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 53 Συναφώς, οι εννοιολογικές διαφορές που διαχωρίζουν τα οικεία σήματα μπορούν να εξουδετερώσουν σε μεγάλο βαθμό τις οπτικές και φωνητικές μεταξύ τους ομοιότητες. Η εξουδετέρωση αυτή επιβάλλει ένα τουλάχιστον από τα οικεία σήματα να έχει, για το ενδιαφερόμενο κοινό, σαφή και συγκεκριμένη σημασία, έτσι ώστε το κοινό αυτό να μπορεί να την αντιληφθεί αμέσως, και το άλλο σήμα να μην έχει τη σημασία αυτή ή να έχει μόνον απολύτως διαφορετική σημασία (προαναφερθείσα απόφαση BASS, σκέψη 54).

- 54 Υπό το πρίσμα των κανόνων αυτών, πρέπει να εξετασθεί αν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ του σήματος RESPICUR, του οποίου ζητείται η καταχώριση, και του προγενέστερου σήματος RESPICORT.
- 55 Πρώτον, επισημαίνεται ότι τα οικεία σήματα είναι παρόμοια από οπτικής απόψεως για όλους τους ενδιαφερόμενους καταναλωτές, διότι αποτελούνται από μία μόνο λέξη, καταλαμβάνουν την ίδια έκταση και συμπίπτουν στα έξι πρώτα γράμματά τους, «respic», καθώς και στο όγδοο γράμμα «r». Ούτε η διαφορά μεταξύ των φωνηέντων «u» και «o» στη θέση του έβδομου γράμματος ούτε η προσθήκη του ένατου γράμματος «t» στο τέλος του προγενέστερου σήματος μπορεί να εξουδετερώσει αυτή την οπτική ομοιότητα.
- 56 Δεύτερον, όσον αφορά την ηχητική σύγκριση, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα προφέρονται σε τρεις συλλαβές, δεδομένου ότι η προφορά των δύο πρώτων συλλαβών, «respi», συμπίπτει σε αμφότερες τις περιπτώσεις. Η προφορά της τρίτης συλλαβής, «cur» και «cort», αντιστοίχως, παρουσιάζει τόσο ομοιότητες, λόγω της παρουσίας των συμφώνων «c» και «r», όσο και διαφορές, λόγω των διαφορετικών φωνηέντων «u» και «o», καθώς και του γράμματος «t» του προγενέστερου σήματος. Ωστόσο, οι διαφορές αυτές δεν αρκούν για να αντισταθμίσουν την ομοιότητα των δύο πρώτων συλλαβών και την ομοιότητα στην προφορά της τρίτης συλλαβής λόγω της παρουσίας των συμφώνων «c» και «r». Συνεπώς, διαπιστώνεται ηχητική ομοιότητα.
- 57 Τρίτον, όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, μολονότι ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προαναφερθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25), εντούτοις, αντιλαμβανόμενος ένα λεκτικό σημείο, θα το αναλύσει σε δύο λεκτικά στοιχεία τα οποία, γι' αυτόν, υποδηλώνουν μια συγκεκριμένη έννοια ή ομοιάζουν προς λέξεις τις οποίες γνωρίζει [απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 2004, T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann κατά ΓΕΕΑ — Krafft (VITAKRAFT), Συλλογή 2004, σ. II-3445, σκέψη 51]. Συνεπώς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι καταναλωτές δεν θα αναλύσουν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία δεν μπορεί να γίνει δεκτό άνευ ετέρου, χωρίς εξέταση των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως.

- 58 Ακολουθώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, οι δύο ομάδες ενδιαφερόμενου κοινού θα αντιληφθούν εννοιολογικώς τα αντιπαρατιθέμενα σημεία με διαφορετικό τρόπο. Το επαγγελματικό κοινό, λόγω των γνώσεων και της πείρας του, θα είναι εν γένει σε θέση να αντιληφθεί την εννοιολογική σημασία των όρων στους οποίους παραπέμπουν τα διάφορα στοιχεία των αντιπαρατιθέμενων σημείων, ήτοι το στοιχείο «respi» στον όρο «respiratoire», το στοιχείο «cur» στους όρους «cure» ή «guéris» και το στοιχείο «cort» στον όρο «corticoïdes». Ως εκ τούτου, αναλύοντας τα δύο σήματα στα αντίστοιχα στοιχεία τους, θα ερμηνεύσουν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση υπό την έννοια ότι αναφέρεται στη «θεραπεία αναπνευστικών προβλημάτων» και το προγενέστερο σήμα υπό την έννοια ότι αφορά «κορτικοειδή προοριζόμενα για τις αναπνευστικές οδούς». Οι δύο αυτές ερμηνείες εμφανίζουν εννοιολογικές διαφορές, καθόσον η σημασία του προγενέστερου σήματος είναι ειδικότερη εκείνης του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, πλην όμως συμπίπτουν όσον αφορά τη γενική ιδέα του αναπνευστικού συστήματος. Συνεπώς, μολονότι η εννοιολογική διαφορά αποδυναμώνει τη διαπιστωθείσα ως άνω οπτική και ηχητική ομοιότητα, δεν είναι ωστόσο αρκούντως έντονη ώστε να την εξουδετερώσει στην αντίληψη του επαγγελματικού κοινού.
- 59 Όσον αφορά τους τελικούς καταναλωτές, όπως προαναφέρθηκε, ο βαθμός προσοχής και ενημερώσεώς τους είναι ανώτερος του μέσου όρου, λόγω της σοβαρότητας των παθήσεων από τις οποίες πάσχουν. Συνεπώς, θα είναι σε θέση να διαχωρίσουν το στοιχείο «respi» στα δύο οικεία σήματα και να αντιληφθούν το εννοιολογικό περιεχόμενό του, το οποίο παραπέμπει στη γενική φύση των παθήσεών τους. Ωστόσο, οι περιορισμένες γνώσεις τους στον τομέα της ιατρικής ορολογίας δεν θα καταστήσουν αντιληπτές τις εννοιολογικές αναφορές των στοιχείων «cur» και «cort». Ως εκ τούτου, από εννοιολογικής απόψεως, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα θα είναι για αυτούς όμοια λόγω του κοινού τους στοιχείου «respi», του μοναδικού στοιχείου που χαρακτηρίζεται από σαφές και συγκεκριμένο εννοιολογικό περιεχόμενο.
- 60 Τα προαναφερθέντα συμπεράσματα όσον αφορά τον τρόπο ερμηνείας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν αναιρούνται από το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι το στοιχείο «respi» δεν μπορεί να θεμελιώσει καμία ομοιότητα μεταξύ των σημείων λόγω του περιγραφικού χαρακτήρα του. Συγκεκριμένα, παρά τον χαρακτήρα αυτό, το εν λόγω στοιχείο, το οποίο βρίσκεται στην αρχή των δύο σημάτων, καταλαμβάνει δύο από τις τρεις συλλαβές τους και καταλαμβάνει μεγαλύτερη έκταση από το δεύτερο στοιχείο του καθενός, συμβάλλει σημαντικά στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα επίμαχα σημεία. Επιπλέον, το επαγγελματικό κοινό, όπως

προαναφέρθηκε, αντιλαμβάνεται όλα τα στοιχεία των αντιπαρατιθέμενων σημάτων ως περιγραφικά του προορισμού ή της δραστικής ουσίας των οικείων προϊόντων. Συνεπώς, το κοινό αυτό δεν θα αποδώσει ιδιαίτερη σημασία σε ένα συγκεκριμένο στοιχείο, αλλά θα αντιληφθεί τα δύο σήματα υπό τη συνολική εννοιολογική εντύπωση που δημιουργεί καθένα από αυτά.

- 61 Τέλος, το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας που εκτίθεται στην ανωτέρω σκέψη 51 και αφορά την επιτακτική ανάγκη διαθεσιμότητας του στοιχείου «respi» δεν αναιρεί επίσης τα ως άνω συμπεράσματα περί της ερμηνείας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η διαπίστωση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων εξεταζόμενων συνολικώς δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποκλειστική χρήση του στοιχείου «respi».
- 62 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι σχεδόν όμοια για το επαγγελματικό κοινό και πανομοιότυπα για τους τελικούς καταναλωτές. Πράγματι, για τους τελικούς καταναλωτές, τα σήματα είναι όμοια οπτικώς, ηχητικώς και εννοιολογικώς. Το επαγγελματικό κοινό, αντιθέτως, θα αντιληφθεί ορισμένου βαθμού εννοιολογική διαφορά μεταξύ των δύο σημάτων, η οποία ωστόσο δεν αρκεί για να εξουδετερώσει πλήρως τη διαπιστωθείσα οπτική και ηχητική ομοιότητα.

Επί του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος και του κινδύνου συγχύσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 63 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το προγενέστερο σήμα έχει μέτριο διακριτικό χαρακτήρα. Συναφώς, αναφέρει ότι ο όρος «respicort» είναι τεχνητός όρος και, μολονότι το στοιχείο «respi» παραπέμπει στον όρο «respiratoire», το άλλο στοιχείο,

«cort», δεν θα έχει για τους ενδιαφερόμενους καταναλωτές περιγραφική αξία, κατά μείζονα λόγο διότι δεν είναι ανεξάρτητο από το άλλο στοιχείο, οπότε θα καταστεί δυσκολότερα αντιληπτό. Ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος ενισχύεται από το γεγονός ότι η χρήση «σημείων που δημιουργούν συνειρμό» είναι συνήθης στον τομέα των φαρμάκων.

- 64 Η προσφεύγουσα φρονεί εν γένει ότι, εν προκειμένω, τα προϊόντα είναι όμοια, ο βαθμός ομοιότητάς τους είναι πολύ υψηλός και το προγενέστερο σήμα έχει μέτριο διακριτικό χαρακτήρα. Διαπιστώνει ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 65 Το ΓΕΕΑ κρίνει ότι το προγενέστερο σήμα δεν έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα. Επισημαίνει ότι το στοιχείο «respi» θα εκληφθεί εν γένει ως αναφορά στη λέξη «respiratoire» και ότι το στοιχείο «cort» θα εκληφθεί, τουλάχιστον από το επαγγελματικό κοινό, ως παραπομπή στα «corticoïdes». Το προγενέστερο σήμα, συνεπώς, συνίσταται αποκλειστικώς σε περιγραφικά στοιχεία. Το ΓΕΕΑ αναφέρει επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει την άποψή της περί της συνήθους χρήσεως των «σημείων που δημιουργούν συνειρμό» στον τομέα των φαρμάκων.
- 66 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι, λόγω της μικρής ομοιότητας των σημείων και του μη έντονου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως πρέπει να αποκλεισθεί εν προκειμένω.
- 67 Η παρεμβαίνουσα συμφωνεί με τη διαπίστωση του ΓΕΕΑ. Προσθέτει ότι ο μη έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος επιβεβαιώνεται από τον μεγάλο αριθμό καταχωρισθέντων σημάτων τα οποία περιέχουν τα στοιχεία «respi» και «cort».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 68 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως αποτελεί ο κίνδυνος να δημιουργηθεί στο κοινό η πεποίθηση ότι τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις που συνδέονται οικονομικώς.
- 69 Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, σύμφωνα με τον τρόπο κατά τον οποίο αντιλαμβάνεται το ενδιαφερόμενο κοινό τα επίμαχα σημεία και τα προϊόντα ή υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 29 έως 33, και της 22ας Ιουνίου 2004, T-185/02, Ruiz-Picasso κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ — DaimlerChrysler (PICARO), Συλλογή 2004, σ. II-1739, σκέψεις 49 και 50, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 70 Όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, αφενός, τα οικεία προϊόντα ήταν πανομοιότυπα και, αφετέρου, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία ήταν σχεδόν όμοια για το επαγγελματικό κοινό και όμοια για τους τελικούς καταναλωτές.
- 71 Όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, πρέπει να τονιστεί ότι το σήμα αυτό θα ερμηνευθεί από τα δύο μέρη του ενδιαφερόμενου κοινού ως περιγραφικό, πλην όμως σε διαφορετικό βαθμό. Πράγματι, όπως προαναφέρθηκε κατά την εξέταση της οπτικής ομοιότητας, το επαγγελματικό κοινό θα αντιληφθεί τα δύο στοιχεία ως περιγραφικά του σκοπού και της δραστικής ουσίας του οικείου προϊόντος, οι δε τελικοί καταναλωτές δεν θα αποδώσουν συγκεκριμένο εννοιολογικό περιεχόμενο στο στοιχείο «cort», ενώ θα είναι σε θέση να αντιληφθούν τον όρο στον οποίο παραπέμπει το στοιχείο «respi».

- 72 Συνεπώς, το προγενέστερο σήμα μπορεί να εκληφθεί από το ενδιαφερόμενο κοινό ως σήμα χωρίς έντονο διακριτικό χαρακτήρα, ιδίως για τους επαγγελματίες του ιατρικού κλάδου. Συναφώς, η άποψη της προσφεύγουσας περί της συνήθους χρήσεως των «σημείων που δημιουργούν συνειρμό» στον τομέα των θεραπευτικών προϊόντων δεν μπορεί να γίνει δεκτή, στο μέτρο που, αφενός, δεν αποδείχθηκε με συγκεκριμένο τρόπο και, αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τη σπουδαιότητα του στοιχείου αυτού στη συγκεκριμένη περίπτωση προγενέστερου σήματος.
- 73 Μολονότι, αφενός, λόγω της αλληλεξαρτήσεως των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως και, αφετέρου, λόγω του ότι ο κίνδυνος αυτός είναι κατά μείζονα λόγο υψηλός δεδομένου του έντονου διακριτικού χαρακτήρα του σήματος στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή (προαναφερθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 20), ο μη έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος αποκλείει τον κίνδυνο συγχύσεως για το επαγγελματικό κοινό, το στοιχείο αυτό δεν αρκεί όσον αφορά τους τελικούς καταναλωτές, για τους οποίους τα αντιπαρατιθέμενα σήματα παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα μεταξύ τους.
- 74 Επομένως, διαπιστώνεται η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος για τον Γερμανό τελικό καταναλωτή. Κατά συνέπεια, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτός και, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν ασκεί επιρροή στην υπό κρίση υπόθεση η απόφαση του Deutsches Patent- und Markenamt την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 75 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του

νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί τόσο στα δικαστικά έξοδά του όσο και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά της. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε να καταδικαστεί η παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, φέρει τα σχετικά με την παρέμβαση δικαστικά έξοδά της. Τέλος, η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 19ης Απριλίου 2004 (υπόθεση R 1004/2002-2).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, πλην των σχετικών με την παρέμβαση δικαστικών εξόδων.
- 3) Η προσφεύγουσα φέρει τα σχετικά με την παρέμβαση δικαστικά έξοδά της.

4) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Pirrung

Meij

Pelikánová

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Φεβρουαρίου 2007.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung

